

██████████ dnia 04 marca 2013 r.

Sygn. akt: OSD 77/12

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnej w ██████████

z dnia 04 marca 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w ██████████ w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Maria Kohlberger-Wierzbowska
Sędziowie: r. pr. Anna Michnicka-Dziewurska
r. pr. Zdzisław Pieniążek

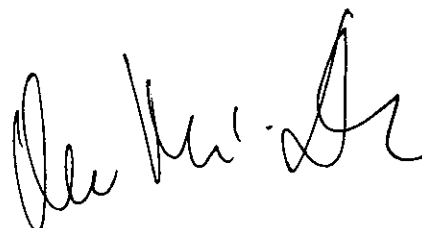
Protokolant: apl. radc. Dariusz Bigus

po rozpoznaniu w dniu 04 marca 2013 r. odwołania ██████████ od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 21.11.2012 r., sygn. akt ██████████ o umorzeniu dochodzenia.

postanawia:

uchylić postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 21.11.2012 r., sygn. akt ██████████ o umorzeniu dochodzenia, celem:

- przesłuchania skarżącej ██████████ na okoliczności podane w skardze, jak i w odwołaniu,
- przesłuchania r.pr. ██████████ na okoliczności zawarte w skardze,
- przesłuchania w charakterze świadka ██████████ na okoliczności podane w skardze, a w szczególności, czy była instruowana przez r.pr. ██████████ co do treści zeznań, jakie miały być złożone przed sądem,
- dołączenia transkrypcji zeznań świadek ██████████

OSD 77/12

Uzasadnienie

Skarżąca Pani [REDAKTOWANO] w skardze z dnia 8 lipca 2012r zarzuciła radcy prawnemu [REDAKTOWANO] nieetyczne zachowanie, polegające na tym, iż będąc powodem w procesie cywilnym, w sprawie sygn.akt [REDAKTOWANO] w którym stroną pozwaną była m.in. skarżąca, wykorzystując zależność służbową w stosunku do świadków instruowała ich co do treści zeznań, jakie mieli oni złożyć przed sądem. Skarżąca wskazała, iż uzgadnianie zeznań ze świadkami nie licuje z obowiązkiem dbałości o godność zawodu i zasadami etyki radcy prawnego, a na okoliczność wykazania zasadności skargi wniosła o przeprowadzenie dowodów ze wskazanych imiennie świadków, z protokołu rozprawy [REDAKTOWANO] w formie elektronicznej oraz z zeznań skarżącej i radcy prawnego [REDAKTOWANO]

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2012r sygn. akt [REDAKTOWANO] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych, na podstawie art.322 k.p.k. w zw. z art.74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych. umorzył dochodzenie w sprawie przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przeprowadzone w dochodzeniu ustalenia, w oparciu o zapis foniczny z posiedzenia Sądu w sprawie o sygn.akt [REDAKTOWANO] i odręcznych zapisów [REDAKTOWANO] a kserokopii pozwu, przekazanego przez r.pr. [REDAKTOWANO] świadkowi nie można dokonać żadnych ustaleń zgodnych z twierdzeniami skarżącej się.

Postanowienie to skarżąca zażądała odwołaniem z dnia 11 grudnia 2012r, zarzucając:

- brak należytego przeprowadzenia postępowania dowodowego, przez pominięcie dowodu z przesłuchania skarżącej, wskazanych przez nią świadków oraz z przesłuchania r.pr. [REDAKTOWANO]
- błędne ustalenia faktyczne, polegające na przyjęciu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego iż nie może być mowy o wykorzystywaniu zależności w stosunku do świadka, z uwagi na to, że w dniu składania zeznań na rozprawie świadek nie był już pracownikiem spółki, w której radca prawny [REDAKTOWANO] jest komplementariuszem.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał zarzuty odwołania za uzasadnione.

Postanowienie o umorzeniu dochodzenia podlega uzasadnieniu na zasadach ogólnych (art.94 § 1 pkt 5 k.p.c.). Przepis ten nie określa wprawdzie precyzyjnie wymogów, jakim

winno odpowiadać uzasadnienie, niemniej w orzecznictwie ugruntowany został pogląd, iż z istoty uzasadnienia wynika, że winno ono wyczerpująco wyjaśniać podstawę postanowienia a tym samym winno, co do zasady, zawierać elementy określone w przepisie art.424 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. mimo iż przepis ten dotyczy uzasadnienia rozstrzygnięcia zapadłego w formie wyroku (post.SN z 15.2.2001 III KKN 595/00). W uzasadnieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego winien więc odnieść się do wszystkich okoliczności skargi, wskazując, które z nich uczynił, a których nie uczynił podstawą dokonanych ustaleń faktycznych, tj. wskazać motywację, którymi kierował się dając wiarę (lub nie) twierdzeniom skargi i dlaczego.

Wymogów tych zaskarżone postanowienie nie spełnia.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w uzasadnieniu wskazał, że „po wnikliwym przesłuchaniu zapisu fonicznego z posiedzenia sądu z dnia 17.04.2012r. i przestudiowaniu zapisów [redacted] na treści pozwu, prowadzący niniejsze dochodzenie ustalił, że ani z treści zapisu fonicznego tej rozprawy ani z treści odręcznych zapisów na kserokopii pozwu dokonanych przez [redacted] nie można dokonać żadnych ustaleń zgodnych z twierdzeniami strony”. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w obecnym składzie niedopuszczalne jest globalne li tylko powołanie się na dowody (zapis), konieczne jest natomiast ustalenie zależności konkretnego zapisu (fragmentu) od okoliczności faktycznych wymagających udowodnienia, a tego wymogu uzasadnienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie spełnia, przez co uniemożliwia przeprowadzenie przez OSD merytorycznej oceny prawidłowości (zasadności) postanowienia o umorzeniu dochodzenia.

Rację ma skarżąca wywodząc, iż postępowanie dowodowe nie zostało przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przeprowadzone prawidłowo, tj. w sposób wyczerpujący. W szczególności nie wszystkie wnioskowane przez skarżącą dowody zostały przeprowadzone, zatem nie jest możliwa ocena prawidłowości ukształtowania faktycznej podstawy przyjęcia, że czynu sprecyzowanego skargą nie popełniono albo że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia (art.17 § 1 ust.1 k.p.c.). W szczególności nie zostali przesłuchani świadkowie na okoliczność, czy istotnie miało miejsce nakłanianie przez radcę prawnego [redacted] świadków do zeznań o określonej treści, na co zdają się wskazywać przytoczone przez skarżącą w odwołaniu fragmenty zeznania świadka [redacted] ujęte w protokole z rozprawy. Nie zostało też wykazane, na jakich dowodach oparte zostało przyjęcie, że odręcznych zapisów na kserokopii pozwu dokonała radca prawny [redacted] skoro nie była ona w toku dochodzenia przesłuchana, zatem faktu tego nie mogła potwierdzić ani jemu zaprzeczyć. Na rozprawie w

dniu 4 marca 2013rr Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podał wprawdzie, że radca prawny [REDACTED] była słuchana, na którą to okoliczność został sporządzony protokół z dnia 25.10.2012r, jednak w aktach sprawy brak jest takiego protokołu, natomiast jest protokół z przesłuchania jej pełnomocnika występującego w sprawie sygn.akt [REDACTED], który raczej potwierdza twierdzenie skargi niż mu zaprzecza.

W tej sytuacji, na podstawie art.437 § 1 k.p.k. w zw. z art.465 k.p.k. i art.74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych, Okręgowy Sad Dyscyplinarny uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego sprawę do ponownego rozpoznania, zalecając przesłuchanie skarżącej [REDACTED] radcy prawnego [REDACTED] oraz przesłuchanie w charakterze świadka [REDACTED] – ma okoliczności podane w skardze oraz zalecając dołączenie w poczet dowodów transkrypcji zeznań tego świadka.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do treści art.70⁶ ust.2 ustawy o radcach prawnych.

Od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie przysługuje środek odwoławczy (art.426 k.p.k w zw. z art.465 k.p.k i art.74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych).

